

Resebrev 12 - Antigua igen

Måndagen den 19 december 2005.

Hejsan!

Tiden går fort när man har roligt och det är mycket som ska hinnas med före jul. Vår julrush är dock minimal, det planeras ett knytkalas på beachen på julafton och det blir vår första jul i Karibien, eftersom vi var till havs förra året. Vi är tillbaka i Antigua sedan slutet av november och har kommit igång med jobb igen för säsongen. Vi vill först berätta om vår fantastiska inlandsresa i Venezuela! Bussen från Puerto la Cruz till Merida i bergskedjan Anderna tog 18 timmar men det var bekväma bussar om än fryskalla på grund av A/C aggregat som gick för fullt.

Vi stannade i Merida i några dagar. Det är en stad med fler medelklassmänniskor än de städer vi tidigare besökt så kriminaliteten är mycket lägre. Vi kunde vandra runt utan att vara rädda för att bli rånade eller råka ut för något ännu värre. Det finns många s.k. posadas att bo på, vi valde Guamanchi som även ordnade turer i området. Guamanchi kan vi varmt rekommendera. Tredagarsturen till Los Nevados lockade oss med jeep-tur, mulåsneridning upp till ett bergspass på 4200 m ö.h. och därefter vandring tillbaka ner i dalen. Fantastiska vyer över byar, fält och berg. Vi tyckte dock att kylan var svårhanterlig. Trots dubbla fleecetröjor, sovsäck och dubbla filtar frös vi en av nätterna i en posada, "Pedros place". Vi kom överens om att stanna i värmen så länge vi kan! Det var ca 4 plusgrader ute men utan värme inne var det råkallt. Resan dit var dock värd att frysa för!

Efter 10 dagar i bergen reste vi tillbaka till Elvina. Hon hade fått nya inneboende under tiden vi var borta, de svåraste att bli av med, nämligen kackerlackor. Vi har varit försiktiga med allt vi tagit ombord men ligger man förtöjd i en marina kryper dom lätt ombord och vi kämpar fortfarande med att ta död på dom. Om än inte helt borta så ser vi dom allt mer sällan numera. Vi har hittat många förgiftade och vi hurrar varje gång!

Vi gjorde en flygresa till Trinidad under tiden Elvina låg i Puerto la Cruz och fick amerikanska visa. Sådana krävs när man kommer med egen båt. Sen gjorde vi oss redo att segla österut igen. Vi besökte Cumana och köpte en symaskin där. Cumana var den mest ruffiga stad vi någonsin varit i. Vi shoppade upp de sista pengarna i Margarita och drog sen vidare till Los Testigos där vi fick en vecka att vila upp på. Det var dingy- och utombordarstöder m.m. varje natt i Margarita och vi var uppe och lyst med lampa flera gånger för att skrämman undan eventuella banditer. Det tar på krafterna och Los Testigos blev en oas för oss.

När vi fick en bra väderprognos gick vi norrut och vi siktade på Martinique. Andra natten började dock vattenpumpen på motorn läcka så mycket att vi fick pumpa läns varje timme. Vi beslöt oss för att i stället gå till St Lucia som var närmare. Vi seglade så mycket vi kunde men mellan squallen var det ingen vind och då pushade vi på med motorn. 55 timmar tog seglingen totalt. I St Lucia hittade vi reservdelarna vi behövde och vi fortsatte till Martinique efter mindre än 2 dygn för att undgå ett oväder som var på gång. Gunilla kom med den kända idén att det är tryggare i Le Marin (Martinique) i blåsväder så vi gick dit. Men passagen dit var den tuffaste vi haft med 30–35 knops vind och 4–5 meters vågor. Som tur var gick det fort, på 4 timmar var vi framme, men nästa gång hon kommer med galna idéer har hon bett Krilla stoppa henne.

Några dagseglingar senare kom vi hit till Antigua och det var roligt att träffa alla kompisar igen. Hela tiden anlände stora båtar, som kom för att delta i den årliga chartersshowen. Ansamlingen har resulterat i mycket jobb för oss. Krilla har börjat jobba för Chippy, konkurrenten till snickeriet han jobbade för i våras och han trivs bra. Igår köpte han en cykel för att lättare kunna ta sig runt mellan jobben. Den kan vi dock inte ha ombord i framtiden. Nu stannar vi här för säsongen och vem vet vad vi hittar på sen! Fortsättning följer...

God jul och gott nytt år på er alla!
Gunilla och Krilla